

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เป็นสิทธิเสรีภาพของบุคคลในสังคมที่ควรจะได้รับโอกาส เพื่อพัฒนาศักยภาพของคน และการศึกษาเป็นการบริหารทางสังคมที่ทุกคนควรได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกัน แม้ว่าผู้เรียนจะมีความบกพร่องด้านใดก็ตาม เช่น ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางการเห็น ความบกพร่องทางด้านร่างกาย เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ความสนใจและเห็นความสำคัญ โดยให้โอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลดังกล่าว ในรูปแบบการศึกษาพิเศษ การจัดการศึกษาพิเศษ คือ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งหมายถึง เด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาและต้องการความช่วยเหลือแตกต่างไปจากเด็กปกติเนื่องจากสาเหตุความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และรวมไปถึงเด็กที่มีสติปัญญาสูงกว่าปกติ คือ เด็กปัญญาเลิศ ซึ่งเด็กเหล่านี้อาจไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษาที่จัดให้เด็กปกติได้ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นเด็กที่มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับเด็กปกติ ดังนั้น การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงต้องจัดให้มีความเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็กเหล่านี้ เพราะความสำเร็จของการจัดการศึกษาเกิดในโรงเรียนแบบเรียนร่วม ซึ่งอาศัยความพยายามร่วมกันระหว่างครู และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน เพื่อน พ่อ แม่ ครอบครัวและอาสาสมัคร รวมทั้งองค์กรสังคมต่างๆ ที่มุ่งมั่นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งมีนโยบายระดับชาติที่ส่งเสริมความเท่าเทียมของการเข้าถึงกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการศึกษาพิเศษ ภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ของเด็กคือ การที่เด็กมีสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติแต่มีปัญหาในการเรียนทำให้ไม่สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทั้งๆ ที่มีศักยภาพสูงซึ่งคาดว่าปัจจุบันประเทศไทยจะมีเด็กกลุ่มนี้ประมาณร้อยละ 5 และหากรัฐได้จัดการศึกษาพร้อมให้บริการที่เหมาะสมและช่วยเหลือตั้งแต่แรกเริ่มก็จะสามารถช่วยเหลือเด็กให้เขาสามารถพัฒนาเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ มีการดำรงชีวิต มีชื่อเสียง และพึ่งตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งรัฐไปตลอดชีวิตและพร้อมที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคมส่วนรวม (จารึก โกษาพงษ์, 2545, หน้า 2)

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของเด็ก และการให้ความเสมอภาคทางโอกาสในการศึกษาแก่เด็กทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนา “คน” ให้มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มศักยภาพ สามารถช่วยเหลือตนเองและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การพัฒนาคนจึงถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนา ซึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จะเน้นในการพัฒนากลุ่มคนพิการ โดย

(1) ส่งเสริมให้คนพิการได้รับการศึกษาในทุกระดับ โดยเน้นการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ส่วนการศึกษาพิเศษนั้นให้มีเฉพาะเท่าที่จำเป็น

(2) ส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรม เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ครอบครัว ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการป้องกัน ช่วยเหลือ ฟื้นฟูและพัฒนาคนพิการให้สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งรณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน และชุมชนให้มีทัศนคติที่ดี และการยอมรับความเท่าเทียมกันของคนพิการ พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกที่ดีให้คนพิการเข้าใจในสถานการณ์ของตนและสังคมได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

(3) ส่งเสริมการรวมตัวของคนพิการทุกระดับ เพื่อช่วยเหลือกันและสนับสนุนองค์กรที่ทำหน้าที่พัฒนาคนพิการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมทั้งส่งเสริมงานบริการของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้สามารถพัฒนาคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(4) สนับสนุนครอบครัวที่มีคนพิการหรือเจ็บป่วยเรื้อรังให้ได้รับความช่วยเหลือจากชุมชนและบริการของรัฐและเอกชนอย่างเหมาะสม ทันเหตุการณ์และทั่วถึง

ประเทศไทยได้จัดการศึกษาสำหรับคนพิการมาเป็นเวลากว่า 40 ปี ด้วยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน แต่สามารถจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนคนพิการที่อยู่ในวัยเรียนได้ประมาณร้อยละ 20 ของกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดเป้าหมายให้ปี พ.ศ. 2542 เป็นปีการศึกษาของคนพิการ หรือ *“The Year 1999 Education for the Disabled”* โดยประกาศนโยบายว่า *“คนพิการที่ต้องการเรียนทุกคนต้องได้เรียน”* เพื่อตอบสนองต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียน เพราะเชื่อว่าคนเราทุกคนสามารถที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถ แต่อาจใช้เวลาที่ต่างกัน การศึกษาสามารถป้องกันไม่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าสู่พฤติกรรมเลวยิ่งอีกมากมาย ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องกำหนดแนวคิดและกลุ่มเป้าหมายของกกลุ่มงานว่าจะเดินไปในทิศทางใด โดยสร้างกลุ่มทำงานจากเพื่อน ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ฝ่ายบริหารจัดการโรงเรียน สมาชิกของสังคม และต้องสร้างความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นร่วมกัน กำหนดขั้นตอน

และกระบวนการ เพราะจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงในด้านปรัชญาการจัดโครงสร้างองค์กร การจัดตั้งรูปแบบการจัดการ การปรับแนวความคิดเทคนิคการเรียนการสอน การศึกษาแบบเรียนร่วม จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนารูปแบบของการศึกษา ซึ่งครู ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นองค์กรหลักในการจัดการและดำเนินการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันในกลุ่มชนและสังคม ในการพัฒนาเด็กให้มีศักยภาพสูงสุด และมีคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นหน่วยงานของสังคมที่มีประสิทธิภาพ หลักสำคัญของการศึกษาแบบเรียนร่วมก็คือทัศนคติของโรงเรียนที่มีต่อการช่วยเหลือเด็ก การสนับสนุนและความร่วมมือของกลุ่มชนในการพัฒนาเด็กและการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน (เบญจา ชลธาร์นนท์, 2546, หน้า 13)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน คือการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในระดับอนุบาล โดยจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในห้องเรียนเดียวกันกับเด็กปกติ หากความพิการเป็นอุปสรรคไม่สามารถเรียนร่วมได้ ก็จัดเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, หน้า 18) การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติอาจกระทำได้ในหลายลักษณะซึ่งมีรูปแบบต่างๆ กัน แต่การจัดการเรียนร่วมในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพความพิการ และความพร้อมของเด็ก การจัดชั้นเรียนพิเศษให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กรู้สึกว่าคุณคัดออกไปจากสังคม และเกิดการว่าห่วย ช่วยไม่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเกิดปมด้อย (สุชา จันท์ธอม, 2545, หน้า 5) การให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติจะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีพร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุข (อุบล เล่นวาริ, 2542, หน้า 22) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาพิเศษที่ว่าเด็กพิการทุกคนสามารถที่จะเรียนหรือฝึกฝนตนเองให้ทำประโยชน์ได้ (เบญจา ชลธาร์นนท์, 2523 อ้างถึงใน ชูชีพ อ่อน โลกสูง, 2547, หน้า 5)

การจัดการเรียนร่วมในระดับอนุบาล จะประสบความสำเร็จได้ต้องมีการบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ การบริหารงานโครงการเรียนร่วมจะต้องประกอบด้วยงานในด้านต่างๆ ทั้งในด้านนโยบายบุคลากร หลักสูตรและการประเมินผล งบประมาณ การประเมินผล การดำเนินงานโครงการเรียนร่วม ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนร่วม (กรมสามัญศึกษา, 2537, หน้า 16) นอกจากนี้ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การจัดการเรียนร่วมประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 6-7) การจัดการเรียนร่วมจะสำเร็จได้นั้นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองเด็ก การเรียนร่วมเป็นการเรียนในลักษณะ **“สามประสาน”** คือ บ้าน ครู และผู้เชี่ยวชาญหรือหมอร่วมมือกัน การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนครอบคลุมทั้งการบริหารและการพัฒนา

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม การบริหารหลักสูตรปกติที่ต้องปรับให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การบริหารงบประมาณ การปรับและการสร้างอาคารสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนร่วม การประสานงานกับชุมชนและนักวิชาการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในการให้บริการเสริมแก่เด็กรวมถึงความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม สำหรับการเรียนร่วมในระดับอนุบาล นักการศึกษากล่าวว่า การเรียนร่วมนั้นควรเริ่มเมื่อเด็กอายุยังน้อย เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษในวัยนี้ อยู่ในวัยที่สำคัญของการเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ โรงเรียนเป็นสถาบันแห่งแรกที่จะช่วยให้เด็กเหล่านี้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เพื่อเตรียมสร้างความเป็นตัวของตัวเอง และให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น การจัดการศึกษาในระดับอนุบาลนั้นยอมรับและถือว่าเป็นเรื่องปกติที่เด็กวัยนี้จะบรรลุพัฒนาการแตกต่างกันไป หลักสูตรจะเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย หลักสูตรระดับอนุบาลมีความยืดหยุ่นกว่าหลักสูตรประถมศึกษา คุรอนุบาลจะเน้นที่กระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ มากกว่าการสอนวิชาการวิธีการและสื่อต้องมีประโยชน์อย่างยิ่ง กิจกรรมนั้นส่งเสริมให้เด็กได้สำรวจด้วยตนเอง แสดงออกแบ่งปันและมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยตรง นอกจากนี้เด็กเล็กๆ มีธรรมชาติยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ง่าย การเรียนรู้และการเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติในการร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ต้องมีการวางแผน โดยคำนึงถึงความต้องการของเด็กแต่ละคน การเรียนร่วมในระดับอนุบาล จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด ที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้ใช้ชีวิตใกล้เคียงกับเด็กปกติมากที่สุด (กันยา จันทร์ใจวงศ์, 2546, หน้า 2)

การนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในระดับอนุบาลมีผลดีต่อพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แต่ในปัจจุบันการจัดการเรียนร่วมในระดับอนุบาลยังมีผู้ทำการศึกษาค่อนข้างน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองต่อการดำเนินการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอนุบาลภาสิตินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนทั้งนี้เพราะผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วมโดยตรง ซึ่งจะได้นำผลที่ได้จากการศึกษามาพัฒนาการเรียนร่วมในโรงเรียนให้ดีขึ้นและสามารถเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปได้ และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอนุบาลภาสิตินี ให้สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนที่ต้องการพัฒนาในด้านของการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมทั้งผู้สนใจที่จะจัดให้มีการเรียนร่วมในระดับอนุบาลต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองในโรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครองเด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้คือผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองในโรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประกอบด้วย ผู้บริหาร 4 คน ครูผู้สอน 24 คน ผู้ปกครองเด็กปกติ 70 คน และ ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 24 คน โดยประมาณกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie and Morgan (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 303)

3. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ศึกษาการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอนุบาลภาสินี ปีการศึกษา 2549

ตัวแปรที่ศึกษา

ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับอนุบาล โรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 4 ด้านหลักดังนี้

1. ด้านหลักการและการรับเด็กเรียนร่วม
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านอาคารสถานที่

4. ด้านการจัดกิจกรรมและการประเมินผล

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงความคิดเห็นของครูและ ผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับอนุบาลของโรงเรียน อนุบาลภาสินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อเป็นแนวทาง สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอนุบาล รวมทั้งผู้ที่มีความสนใจได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนร่วมและพัฒนาการเรียนร่วมใน ระดับอนุบาลต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา ได้แก่ เด็ก ที่มีความบกพร่อง 9 ประเภท ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทาง ร่างกายและสุขภาพ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา เด็กที่ มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กปัญญาเลิศ เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ และเด็ก ออทิสติก

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ/ผู้รับใบอนุญาต ผู้ช่วยผู้จัดการ ครูใหญ่ และ ผู้ช่วยครูใหญ่ ในโรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน

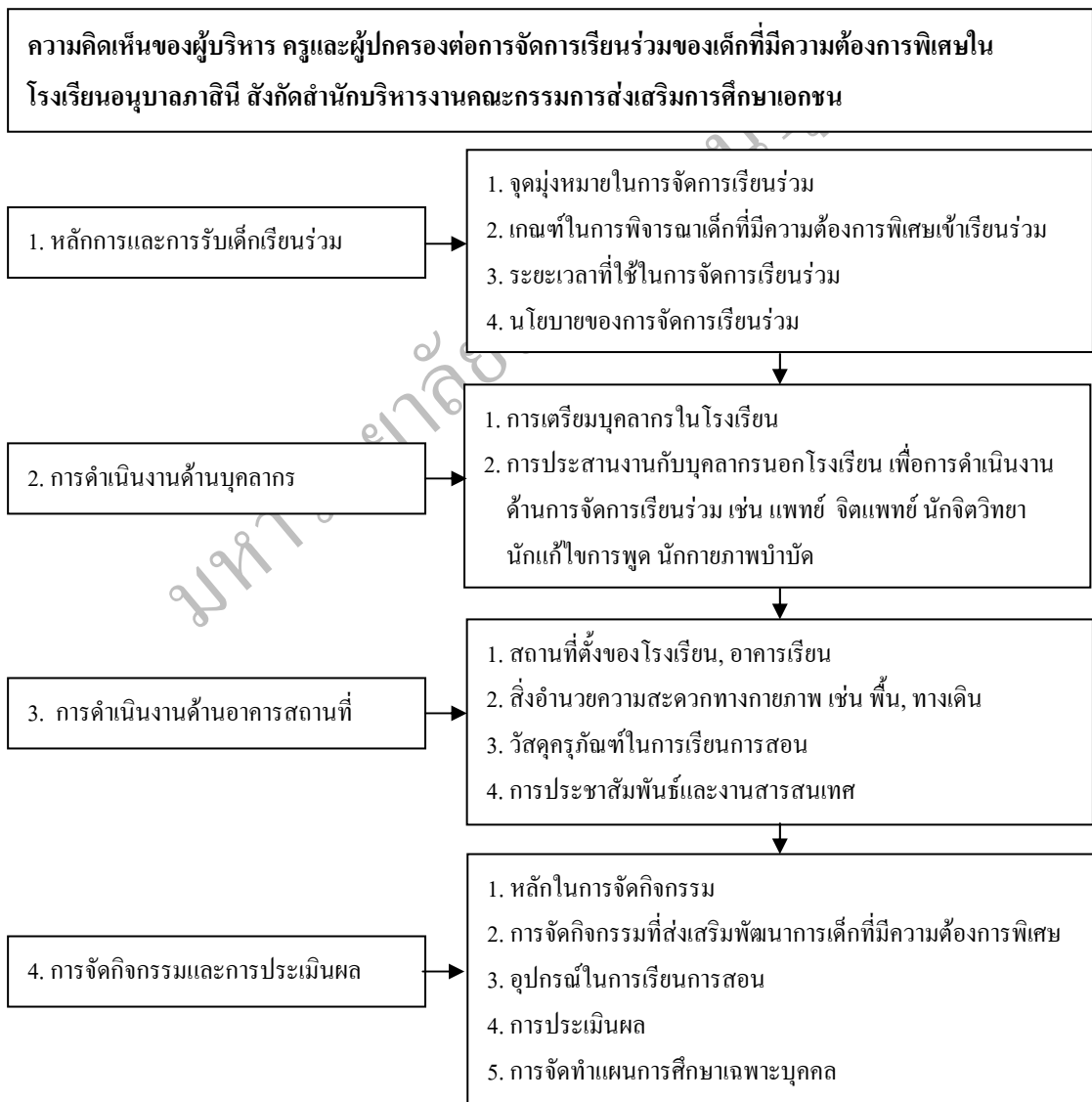
ครู หมายถึง บุคคลที่ทำการสอนและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่ มีความต้องการพิเศษที่เข้ามาเรียนร่วมใน โรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ผู้ปกครอง หมายถึง บุคคลที่มีบุตรหลานที่เป็นเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน

การจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง การดำเนินการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่เข้ามาเรียนร่วมกับเด็กปกติใน โรงเรียนอนุบาลภาสสินี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนอนุบาลภาสสินี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : เบลญา ชลธารันนท์, 2546, หน้า 5.

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถวางแผนและพัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอนุบาลภาสินี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานของการศึกษาพิเศษที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อพัฒนานโยบายและเป้าหมายของโรงเรียนให้ก้าวหน้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี